

Va'era וַאֲרָאָה And I appeared

Shemot/Exodus 6:2-9:35

We left the Israelites last week at a very low point. יהוה had sent Moshe (Moses) to liberate them and the people had believed his message, yet their situation worsened. They had to put out the same number of bricks, but now they had to come up with their own straw. They were falsely accused of idleness and beaten. Why should they continue to believe Moshe and Aharon (Aaron)? Moshe begged יהוה for an answer to what was going on:

Shemot 5:22 So Moshe returned to יהוה and said, “Adonai, why have You brought trouble on this people? Why is it You have sent me? 23 “For since I came to Pharaoh to speak in Your name, he has done evil to this people; neither have You delivered Your people at all.”

Concerning this dark moment, Rabbi Jonathan Sacks writes:

“The Torah is preparing the ground for one of its most monumental propositions: It is in the darkest night that Israel has its greatest visions. Hope is born at the very edge of the abyss of despair. There is nothing natural about this, nothing inevitable. No logic can give rise to hope; no law of history charts a path from slavery to redemption, exile to return. The entire sequence of events has been a prelude to the single most formative moment in the history of Israel: the intervention of G-d in history – the supreme Power intervening on behalf of the supremely powerless...”

יהוה will answer Moshe's dilemma with a speech that is awesome in its literary structure. **Nechama Leibowitz** points out that it takes the form of a chiastic structure:

A - I am יהוה (6:2)

B - Appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob as El Shaddai, but by my name יהוה I was not known to them (6:3)

C - I also established my covenant with them to give them the land of Canaan, where they lived as strangers (6:4)

D - Moreover, I have heard the groaning of the Israelites, whom the Egyptians are enslaving, and have remembered my covenant (6:5)

E - Therefore say to the Israelites, I am יהוה (6:6)

D1 - and I will bring you out from under the yoke of the Egyptians. I will free you from being slaves to them, and will redeem you with an outstretched arm and with mighty acts of judgments. I will take

Va'era וַאֲרָאָה En Ik verscheen

Shemot/Exodus 6:2-9:35

Wij verlieten vorige week de Israëlieten op een dieptepunt. יהוה had Moshe (Mozes) gezonden om hen te bevrijden en het volk had zijn bericht geloofd, nochtans verergerde hun situatie. Zij moesten het zelfde aantal bakstenen opleveren, maar nu moesten zij met hun eigen stro op de proppen komen. Zij werden valselijk beschuldigd van luiheid en geslagen. Waarom zouden zij Moshe en Aharon (Aaron) nog verder gaan geloven? Moshe smeekte יהוה om een antwoord voor wat er gaande was:

Shemot 5:22 Dus keerde Moshe terug naar יהוה en zei: “Adonai, waarom hebt Gij dit volk in problemen gebracht? Waarom hebt U mij gestuurd? 23 Want sinds ik tot Farao kwam om in Uw naam te spreken, heeft hij aan dit volk kwaad gedaan; en ook hebt U Uw volk helemaal niet verlost.

Over dit donkere tijdsbestek schrijft Rabbijn Jonathan Sacks:

“De Torah bereidt de grond voor één van zijn meest monumentale ondernemingen voor: Het is in de donkerste nacht dat Israël zijn grootste visies heeft. Hoop wordt geboren op de rand van de wanhoop afgrond. Er is hieraan niets natuurlijk, niets onvermijdelijk. Geen logica kan aanleiding tot hoop geven; geen geschiedeniswet tekent een weg van slavernij naar loskopen, van ballingschap naar terugkeer. De ganse opeenvolging van gebeurtenissen is een voorspel tot dat ene meest vormende ogenblik in de geschiedenis van Israël geweest: de interventie van G-d in de geschiedenis - de opperste Macht die namens de meest machteloze tussenbeide komt...”

יהוה zal Moshe's dilemma met een toespraak beantwoorden die ontzagwekkend is in zijn literaire structuur. **Nechama Leibowitz** wijst erop dat het de vorm van een chiastische structuur aanneemt:

A - Ik ben יהוה (6:2)

B - die als El Shaddai aan Abraham, Isaac, en Jacob is verschenen, maar met mijn naam יהוה was ik bij hen niet gekend (6:3)

C - Ik sloot ook mijn verbond met hen om hen het land van Kanaän te geven, waar zij als vreemdelingen leefden (6:4)

D - Bovendien, heb Ik het kreunen van de Israëlieten gehoord, die de Egyptenaren tot slaven maken, en heb aan mijn verbond gedacht (6:5)

E - Zeg daarom tot de Israëlieten, Ik ben יהוה (6:6)

D1 - en Ik zal u van onder het juk van de Egyptenaren weghalen. Ik zal u van het slaven zijn van hen bevrijden, en Ik zal u met een uitgestrekte arm en met machtige oordeelshandelingen terugkopen. Ik zal u

you as my own people, and I will be your G-d. Then you will know that I am יהוה your G-d who brought you out from under the yoke of the Egyptians. (6:6-7)

C1 - And I will bring you to the land I swore with uplifted hands to give (6:8)

B1 - to Abraham, to Isaac, and to Jacob. I will give it to you as a possession. (6:8)

A1 - I am יהוה (6:8)

Here are some of the extraordinary details of the Hebrew text:

- The first and second halves of the speech each contain exactly 50 Hebrew words
- (B) and (B1) are about the patriarchs
- (C) and (C1) are about the land
- (D) and (D1) are about Egypt and slavery
- The first half is about the past, the second half is about the future
- The first half refers to the Israelites in the third person (them)
- The second half refers to the Israelites in the second person (you)
- I am יהוה – Beginning, center, and the end of the speech

It is very evident that the Torah is making a distinction between the names of El Shaddai and יהוה:

Shemot 6:3 “I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as El Shaddai, but by My name יהוה I was not known to them.

We must be careful in how we interpret this verse. It is not saying that the patriarchs “did not know” His name. For the name יהוה appears 165 times in the book of Bereshith (Genesis). Furthermore, He addresses Himself by יהוה specifically to both Abraham and Jacob:

Bereshith 15:7 Then He said to him, “I am יהוה, who brought you out of Ur of the Chaldeans, to give you this land to inherit it.”

Bereshith 28:13 And behold, יהוה stood above it and said: “I am יהוה Elohim of Abraham your father and the Elohim of Isaac; the land on which you lie I will give to you and your descendants.”

We can gain insight from an explanation by **Rashi**:

“It is not written here, ‘(My name, יהוה) I did not make known to them’ but rather ‘(by the name, יהוה) I was not known to them’ – meaning, I was not recognized by them in my attribute of ‘keeping faith,’ by reason of which my name is ‘יהוה,’ namely that I am faithful to fulfill My word, for I made promises to them but I did not fulfill them (during their lifetime).”

als mijn eigen volk nemen, en Ik zal uw G-d zijn. Dan zult u weten dat Ik יהוה uw G-d ben die u vanonder het juk van de Egyptenaren weghaalde. (6:6-7)

C1 - En Ik zal u naar het land brengen dat Ik met opgeheven handen gezworen heb te geven (6:8)

B1 - aan Abraham, Isaac, en Jacob. Ik zal het aan u als een bezit geven. (6:8)

A1 - Ik ben יהוה (6:8)

Hier zijn enkele van de buitengewone details uit de Hebreeuwse tekst:

- De eerste en tweede helft van de toespraak bevatten elk precies 50 Hebreeuwse woorden
- (B) en (B1) gaan over de aartsvaders
- (C) en (C1) gaan over het land
- (D) en (D1) gaan over Egypte en slavernij
- De eerste helft gaat over het verleden, de tweede helft gaat over de toekomst
- De eerste helft verwijst naar de Israëlieten in de derde persoon (hen)
- De tweede helft verwijst naar de Israëlieten in de tweede persoon (u)
- Ik ben יהוה – Het begin, midden, en einde van de toespraak

Het is zeer opmerkelijk dat de Torah een onderscheid maakt tussen de namen El Shaddai en יהוה:

Shemot 6:3 Ik verscheen aan Abraham, aan Isaac, en aan Jacob, als El Shaddai, maar met Mijn naam יהוה was Ik bij hen niet gekend.

Wij moeten voorzichtig zijn in het interpreteren van dit vers. Het zegt niet dat de aartsvaders Zijn naam “niet kenden”. Want de naam יהוה komt 165 keer voor in het boek Bereshith (Genesis). Bovendien richt Hij zich met יהוה specifiek tot zowel Abraham als Jacob:

Bereshith 15:7 Toen zei Hij tot hem: “Ik ben יהוה, die u uit Ur van de Chaldeeën bracht, om u dit land te geven om het te erven.”

Bereshith 28:13 En zie, יהוה stond bovenaan en zei: “Ik ben יהוה Elohim van Abraham uw vader en de Elohim van Isaac; het land waarop u ligt zal Ik aan u en uw nakomelingen geven.”

Wij kunnen inzicht verwerven via een uitlegging van **Rashi**:

“Het wordt hier niet geschreven, ‘(Mijn naam, יהוה) maakte Ik aan hen niet bekend’ maar veeleer ‘(door de naam, יהוה) was Ik aan hen niet bekend’ – wat betekend: Ik was bij hen niet gekend in mijn eigenschap van ‘woord houden’, om reden waarvan mijn naam יהוה is, namelijk dat Ik betrouwbaar ben om Mijn woord te vervullen, want Ik deed beloften aan hen maar Ik vervulde ze (tijdens hun leven) niet.”

Rav Elhanan Samet maintains that El Shaddai guarantees descendents to the patriarchs:

Bereshith 17:1 ... "I am El Shaddai...and will multiply you exceedingly."

Bereshith 35:11 ... "I am El Shaddai. Be fruitful and multiply

The name of יהוה guarantees land for the patriarchs as seen above in Bereshith 15:7 and 28:13. The key to the new revelation of יהוה is that the Almighty is acting on His promise of the land which will begin by releasing His children from Egypt, continue with a long and sometimes torturous march, but guaranteed to end in the Promised Land.

יהוה has a plan, both to bring the children of Israel out of the land of Egypt and to educate the Egyptians concerning who He is:

Shemot 7:5 And the Egyptians will know that I am יהוה when I stretch out my hand against Egypt and bring the Israelites out of it."

Let the signs and wonders begin!

Shemot 7:8 Then יהוה spoke to Moshe and Aharon, saying, 9 "When Pharaoh speaks to you, saying, 'Show a miracle for yourselves,' then you shall say to Aharon, 'Take your rod and cast it before Pharaoh, and let it become a serpent." 10 So Moshe and Aharon went in to Pharaoh, and they did so, just as יהוה commanded. And Aharon cast down his rod before Pharaoh and before his servants, and it became a serpent. 11 But Pharaoh also called the wise men and the sorcerers; so the magicians of Egypt, they also did in like manner with their enchantments. 12 For every man threw down his rod, and they became serpents. But Aharon's rod swallowed up their rods. 13 And Pharaoh's heart grew hard, and he did not heed them, as יהוה had said.

From verse 9 we learn that this miracle of turning the rod into a serpent was not meant to be performed at the initiative of Moshe or Aharon, but at the request of Pharaoh. What was the point of this? Was it to get them to believe in יהוה? That hardly makes sense since the wise men and the magicians of Egypt were able to do the very same thing.

There is, however, a little bit of one-upmanship here. Aharon's rod swallowed up their rods. Yet the text indicates that Pharaoh's heart grew hard and nothing seemed to come of the episode. We are still left with the question, "Why would Pharaoh ask for a miracle?" Was he trying to step into their faith? Or was he hoping to prove his superiority? Remember 40 years ago, this was also Moshe's

Rav Elhanan Samet verdedigt dat El Shaddai nakomelingen aan de aartsvaders waarborgt:

Bereshith 17:2 ... Ik ben El Shaddai... en zal u bijzonder vermenigvuldigen.

Bereshith 35:11 ... Ik ben El Shaddai. Wees vruchtbaar en vermenigvuldig

De naam van יהוה waarborgt voor de aartsvaders land zoals hierboven in Bereshith 15:7 en 28:13 wordt gezien. De sleutel tot de nieuwe openbaring van יהוה is dat de Almachtige werk maakt van Zijn belofte van het land dat zal beginnen met Zijn kinderen uit Egypte te bevrijden, en zal verdergaan met een lange en soms martelende mars, die gewaarborgd in het Belofde Land eindigt.

יהוה heeft een plan, om zowel de kinderen van Israël uit het land van Egypte te brengen als de Egyptenaren op te voeden aangaande wie Hij is:

Shemot 7:5 En de Egyptenaren zullen weten dat Ik יהוה ben wanneer Ik mijn hand tegen Egypte uitstrek en de Israëlieten eruit leid.

Laat de tekens en wonderen beginnen!

Shemot 7:8 Toen sprak יהוה tot Moshe en Aharon, zeggend: 9 "Wanneer Farao tot u spreekt, zeggend, 'Toon aan uzelf een mirakel,' dan zult u tot Aharon zeggen: 'neem uw staf en werp die neer vóór Farao, en laat die een serpent worden." 10 Dus gingen Moshe en Aharon bij Farao naar binnen, en zij deden dit, precies zoals יהוה opdroeg. En Aharon wierp zijn staaf vóór Pharaoh en vóór zijn dienaren neer en die werd een serpent. 11 Maar Farao riep ook de wijze mannen en de tovenaars; zo deden ook de tovenaars van Egypte, op gelijkaardige wijze met hun betoveringen. 12 Want iedere man wierp zijn staf neer, en die werden serpentes. Maar de staf van Aharon zwelgde hun staven op. 13 En het hart van Farao werd hard, en hij besteedde geen aandacht aan hen, zoals יהוה had gezegd.

Vanaf vers 9 leren wij dat dit mirakel van de staf in een serpent veranderen niet bedoeld was om op initiatief van Moshe of Aharon te worden uitgevoerd, maar op verzoek van Pharaoh. Wat was hiervan het punt? Was het om hen ertoe te brengen om in יהוה te geloven? Dat houdt nauwelijks steek aangezien de wijze mannen en de tovenaars van Egypte in staat waren om precies hetzelfde te doen.

Er is hier echter wat overtroefing. De staf van Aharon slokte hun staven op. Maar toch wijst de tekst erop dat Farao's hart meer verharde en de gebeurtenis scheen geen gevolg te hebben. Wij blijven nog zitten met de vraag: "Waarom zou Farao om een mirakel vragen?" Probeerde hij in hun geloof mee te gaan? Of hoopte hij zijn superioriteit te bewijzen? Bedenk 40 jaar geleden was dit ook het huis van Moshe.

home. Assuming this was a different Pharaoh, he could possibly have been like a step-brother to Moshe.

Well, let's go back in time a bit... when did we meet magicians for the first time? In the story of Joseph and the dreams of Pharaoh, it was the magicians who first attempted to interpret Pharaoh's dreams. There are a lot of similarities between the two events. In both cases:

- The Hebrew has the advantage over the Egyptian magicians
- Something is swallowed - Sheaves and cows in Pharaoh's dreams; A staff in Aharon's case
- The situation comes about as a result of Pharaoh's fears - The Pharaoh is anxious about his dreams (*Bereshith 41:8* *Now it came to pass in the morning that his spirit was troubled, and he sent and called for all the magicians of Egypt and all its wise men. And Pharaoh told them his dreams, but there was no one who could interpret them for Pharaoh.*) and the Pharaoh is worried about the Israelites (*Shemot 1:9* *And he said to his people, "Look, the people of the children of Israel are more and mightier than we... in the event of war, that they also join our enemies and fight against us, and so go up out of the land."*)

Again, what is the point of these parallels? It has been suggested that the miracles in our Shemot story were not about establishing faith; but just as the intention of the dreams was to convey a message, so these miracles would bring a message. And what could it be? Well the prophet Ezekiel describes Pharaoh as a great serpent, ruling over everything. The serpent wanted to swallow up the weak, thus picturing Israel under the bonds of slavery. This is where we see the signs come into play.

The signs show the TRUE strength and power of the serpent. The rod in Aharon's hand is like a dried up stick, but it transforms into a living being, one capable of confronting Pharaoh, the serpent. The rod is the people of Israel coming to life! What happens next? Aharon's rod swallows up the rods of the Egyptians! The pride and the strength of the Egyptians will be overtaken! It is a message and a prophecy! The sons of Israel are destined to overcome the world! And it can happen in a moment!

So when Pharaoh witnesses what happens with the rods, it should have been a trigger to remember the dreams of the earlier Pharaoh. That particular Pharaoh during the time of Joseph was made to understand that the abundance and contentment Egypt was enjoying would come to an end. Now the current Pharaoh is given a similar sign that the power and prosperity he is enjoying will also come to an abrupt end.

So in summary, the function of the sign was not to prove who was better at miracles or to bring Pharaoh to faith, but to deliver a message. The message being - Israel would confront and conquer Egypt. And according to the sign, it would happen quickly.

Aangenomen dat dit een andere Farao was, kon hij misschien zoiets als een halfbroer van Moshe geweest zijn.

Wel, laten we wat in de tijd teruggaan... wanneer kwamen wij tovenaars voor het eerst tegen? In het verhaal van Joseph en de dromen van Farao, het waren de tovenaars die eerst probeerden om de dromen van Farao te interpreteren. Er zijn heel wat gelijkenissen tussen de twee gebeurtenissen. In beide gevallen:

- Heeft de Hebreeër de overhand op de Egyptische tovenaars
- Iets wordt ingeslikt - Schoven en koeien in de dromen van Pharaoh; Een staf in het geval van Aharon
- De situatie komt over als gevolg van Pharaoh's angsten - De Farao is bezorgd over zijn dromen (*Bereshith 41:8* *Nu gebeurde het in de ochtend dat zijn geest veront-rust was, en hij stuurde en verzocht alle tovenaars van Egypte en al zijn wijze mensen. En Farao vertelde hen zijn dromen, maar er was niemand die ze voor Farao kon interpreteren.*) en de Farao is ongerust over de Israëlieten (*Shemot 1:9* *En hij zei tot zijn volk: "Kijk, het volk van de kinderen van Israël zijn talrijker en machtiger dan wij... in geval van oorlog, dat zij zich ook bij onze vijanden aansluiten en tegen ons vechten, en zo opgaan uit het land."*)

Opnieuw, wat is het punt van deze parallelen? Men heeft voorgesteld dat de mirakelen in ons Shemot-verhaal niet over het ontstaan van een geloof gingen; maar enkel zoals de bedoe-ling van de dromen was om een bericht over te brengen, zo probeerden deze mirakelen een bericht over te brengen. En wat kon dat zijn? Wel, de profeet Ezekiel beschrijft Farao als een groot serpent, dat over alles regeert. Het serpent wilde de zwak opslokken, zo Israël onder de banden van de slavernij uitbeeldend. Dit is waarover wij de tekens in het spel zien komen.

De tekens tonen de WARE sterkte en de macht van het serpent. De staf in de hand van Aharon is als een opgedroogde stok, maar het veranderd in een levend wezen, één dat in staat is om in te gaan tegen Farao, het serpent. De staf is het volk van Israël dat tot leven komt! Wat gebeurt daarna? De staf van Aharon slokt de staven van de Egyptenaren op! De trots en de sterkte van de Egyptenaren zal worden overtroffen! Het is een bericht en een profetie! De zonen van Israël zijn bestemd om de wereld te overwinnen! En het kan in een ogenblik gebeuren!

Zo wanneer Pharaoh getuige is van wat met de staven gebeurt, had er een lampje moeten gaan branden om zich de dromen van de vroegere Farao te herinneren; dat in bijzonder Farao ten tijde van Joseph duidelijk werd gemaakt dat de overvloed en de tevredenheid waarvan Egypte genoot tot een einde zou komen. Nu wordt de huidige Farao een gelijkaardig teken gegeven dat de macht en de welvaart die hij geniet ook abrupt zal eindigen.

Dus samengevat; de functie van het teken was niet te bewijzen wie beter in mirakels was of om Farao tot geloof te brengen, maar om een bericht achter te laten. Het bericht - dat Israël tegenover Egypte zou komen staan en het veroveren. En volgens het teken, zou het snel gebeuren.

Interestingly enough, there is a third place in the Scriptures where there is mention of the Egyptian magicians versus a Hebrew. The story is of Daniel and his three friends who are captive in Babylon. Daniel's gift for understanding visions becomes well known:

***Daniel 1:17** As for these four young men, Elohim gave them knowledge and skill in all literature and wisdom; and Daniel had understanding in all visions and dreams... 20 And in all matters of wisdom and understanding about which the king examined them, he found them ten times better than all the magicians and astrologers who were in all his realm.*

Nebuchadnezzar was the king of Babylon who conquered Judah, destroyed Jerusalem, and carried the people of the southern kingdom (Judah/Jews) to Babylon. Now he has a dream, and like the Pharaoh, "his spirit was so troubled that his sleep left him." So the magicians are called in to interpret the dream:

***Daniel 2:1** Now in the second year of Nebuchadnezzar's reign, Nebuchadnezzar had dreams; and his spirit was so troubled that his sleep left him. 2 Then the king gave the command to call the magicians, the astrologers, the sorcerers, and the Chaldeans to tell the king his dreams. So they came and stood before the king. 3 And the king said to them, "I have had a dream, and my spirit is anxious to know the dream."*

Daniel interprets the dream which is about four kingdoms, the last one being the Kingdom of Heaven which will defeat all other kingdoms and rule the world!

***Daniel 2:44** "And in the days of these kings the El of heaven will set up a kingdom which shall never be destroyed; and the kingdom shall not be left to other people; it shall break in pieces and consume all these kingdoms, and it shall stand forever.*

This is a divine vision. It takes us beyond what we are seeing with our eyes in this world. In our parasha, the Egyptians had the most powerful kingdom in the world. The Israelites were just a bunch of slaves, disheartened and miserable. Pharaoh was the great serpent of the world. However, there is a power that transcends this world as we know it. And in that spiritual world, the great serpent is destined to be swallowed up!

***Revelation 12:9** So the great dragon was cast out, that serpent of old, called the Devil and Satan, who deceives the whole world; he was cast to the earth, and his angels were cast out with him.*

Interessant genoeg, is er een derde plaats in Schrift waar vermelding is van Egyptische tovenaars tegenover een Hebreeër. Het verhaal gaat over Daniel en zijn drie vrienden die in Babylon gevangen zijn. Daniel's gave voor het begrijpen van visioenen is onderhand wel bekend:

***Daniel 1:17** Wat betreft deze vier jonge mensen, Elohim gaf hen kennis en vaardigheid in alle literatuur en wijsheid; en Daniel had begrip in alle visioenen en dromen... 20 en in alle kwesties van wijsheid en begrijpen waarover de koning hen onderzocht, vond hij hen tien keer beter dan alle tovenaars en astrologen die in heel zijn koninkrijk waren.*

Nebukadnessar was de koning van Babylon die Judah vervoerde, Jeruzalem verwoestte en het volk van het zuidelijke koninkrijk (Judah/Joden) naar Babylon vervoerde. Nu heeft hij een droom, en zoals Farao werd "zijn geest zo verontrust dat hij niet meer kon slapen." Zo worden de tovenaars erbij geroepen om de droom te interpreteren:

***Daniel 2:1** Nu in het tweede jaar van Nebukadnessars regeren, had Nebukadnessar dromen; en zijn geest werd zo verontrust dat zijn slaap hem verliet. 2 Toen gaf de koning het bevel om de tovenaars, de astrologen, de tovenaars, en de Chaldeeën te roepen om de koning zijn dromen te vertellen. Dus kwamen zij en stonden vóór de koning. 3 En de koning zei tot hen: "Ik heb een droom gehad, en mijn geest is ontsteld om de droom te kennen."*

Daniel interpreteert de droom die over vier koninkrijken gaat, waarvan het laatste het Koninkrijk van de Hemel is dat alle andere koninkrijken zal verslaan en de wereld regeren!

***Daniel 2:44** En in de tijd van deze koningen zal de hemelse El een koninkrijk oprichten dat nooit zal vernietigd worden; en het koninkrijk zal niet aan andere volken worden overgelaten; het zal in stukken breken en al deze koninkrijken verteren, en het zal voor altijd bestaan.*

Dit is een goddelijke visie. Het neemt ons voorbij datgene wat wij met onze ogen in deze wereld zien. In onze parasha hadden de Egyptenaren het machtigste koninkrijk van de wereld. De Israëlieten waren slechts een troep slaven, ontmoedigd en miserabel. Farao was het grote serpent van de wereld. Nochtans is er een macht die deze wereld, zoals wij die kennen, overstijgt. En in die geestelijke wereld is het grote serpent voorbestemd om te worden opgeslokt!

***Opb. 12:9** Dus werd de grote draak buiten ge-goooid, dat serpent vanouds, de Duivel en Satan genoemd, die de hele wereld bedreigt; hij werd naar de aarde gegooid, en zijn engelen werden met hem buiten gegooid.*

Revelation 20:2 He laid hold of the dragon, that serpent of old, who is the Devil and Satan, and bound him for a thousand years;

While the signs that Moshe was given to perform were a message to Pharaoh, they also provided the people of Israel with encouragement:

- The sign of the rod – that they would come alive and “swallow up” Egypt!
- The sign of the leprous hand – their Elohim could heal any disease
- The sign of the Nile turning to blood – the Nile, also seen as a god, was the life of Egypt. When it turned to blood, the Egyptians would have seen it as the death of a god.

I would like to return to the magicians in our parasha for just a moment. It was the magicians who during the first set of three plagues, understood the power of the Almighty:

Shemot 8:19 Then the magicians said to Pharaoh, “This is the finger of Elohim.” But Pharaoh’s heart grew hard, and he did not heed them, just as יהוה had said.

Now in the book of Daniel, the wise men and the magicians owed their lives to Daniel. For when Nebuchadnezzar had his dream he was ready to execute them because they were not able to interpret for him:

Daniel 2:9 “if you do not make known the dream to me, there is only one decree for you! For you have agreed to speak lying and corrupt words before me till the time has changed. Therefore tell me the dream, and I shall know that you can give me its interpretation.” 10 The Chaldeans answered the king, and said, “There is not a man on earth who can tell the king’s matter; therefore no king, lord, or ruler has ever asked such things of any magician, astrologer, or Chaldean. 11 “It is a difficult thing that the king requests, and there is no other who can tell it to the king except the gods, whose dwelling is not with flesh.” 12 For this reason the king was angry and very furious, and gave a command to destroy all the wise men of Babylon.

When the interpretation to Nebuchadnezzar’s dream was revealed to Daniel in a dream, he saved the lives of all the wise men (includes the magicians):

Daniel 2:24 Therefore Daniel went to Arioch, whom the king had appointed to destroy the wise men of Babylon. He went and said thus to him: “Do not destroy the wise men of Babylon; take me before the king, and I will tell the king the interpretation.”

Opb. 20:2 Hij greep de draak, dat serpent van ouds, dat de Duivel en Satan is, en bond hem voor duizend jaar;

Terwijl de tekens, die aan Moshe werden gegeven om te doen, een bericht voor Farao waren, bemoedigden zij ook het volk van Israël:

- Het teken van de staf - dat zij tot leven zouden komen en Egypte “opslokken”!
- Het teken van de melaatse hand - hun Elohim kon om het even welke ziekte helen
- Het teken dat van de Nijl die bloed wordt - de Nijl, dat ook als god wordt gezien, was het leven van Egypte. Toen die in bloed veranderde, was dat voor de Egyptenaren als de dood van een god.

Ik zou nog even op de tovenaars in onze parasha willen terugkomen. Het waren de tovenaars die tijdens de eerste reeks van drie plagen, de macht van de Almachtige begrepen:

Shemot 8:19 Toen zeiden de tovenaars tot Farao: “Dit is de vinger van Elohim.” Maar het hart van Farao verharde, en hij besteedde geen aandacht aan hen, precies zoals יהוה had gezegd.

Nu waren in het boek Daniel de wijze mannen en de tovenaars hun leven aan Daniel verschuldigd. Want toen Nebukadnessar zijn droom had, was hij klar om hen te executeren omdat zij niet in staat waren die voor hem te interpreteren:

Daniel 2:9 “als u de droom niet aan me bekendmaakt, is er slechts één besluit voor u! Want u bent overeengekomen om leugenachtige en vervalste woorden vóór mij te spreken tot de tijd is veranderd. Vertel me daarom de droom, en ik zal weten dat u me zijn interpretatie kunt geven.” 10 De Chaldeeën antwoordden de koning, en zeiden: “Er is geen mens op aarde die de kwestie van de koning kan vertellen; daarom heeft geen koning, heer, of heerser ooit dergelijke dingen aan om het even welke tovenaars, astroloog, of Chaldeeër gevraagd. 11 Het is een moeilijk ding dat de koning vraagt en er is niemand anders die het aan de koning kan vertellen behalve de goden, die niet in vlees wonen.” 12 Om deze reden was de koning boos en zeer woedend, en gaf een bevel om alle wijzen van Babylon om te brengen.

Toen de interpretatie bij Nebukadnessars droom in een droom aan Daniel werd geopenbaard, redde hij het leven van alle wijzen (de tovenaars inclusief):

Daniel 2:24 Daarom ging Daniel naar Arioch, die de koning had aangesteld om de wijzen van Babylon om te brengen. Hij ging en zei zo tot hem: “Breng de wijzen van Babylon niet om; breng mij vóór de koning, en ik zal de koning de interpretatie vertellen.”

As a reward to Daniel for his interpretation, he was made a ruler over Babylon AND placed in charge of all its wise men (including the magicians). Now...remember it is the book of Daniel which is filled with prophetic revelation, including Daniel's own dreams and visions of future kingdoms, the tribulation, and the anti-messiah. How would you like to have been taught by Daniel? And who were some of those under Daniel at that time when he became a ruler? Do you think Daniel may have shared some of what he learned with the wise men and the magicians?

Is there any evidence of this? I think so! How about this story in the Gospels?

Matthew 2:1 After Yeshua was born in Bethlehem in Judea, during the time of King Herod, Magi from the east came to Jerusalem 2 and asked, "Where is the one who has been born king of the Jews? We saw his star in the east and have come to worship him." 3 When King Herod heard this he was disturbed, and all Jerusalem with him. 4 When he had called together all the people's chief priests and teachers of the Torah, he asked them where the Messiah was to be born. 5 "In Bethlehem in Judea," they replied, "for this is what the prophet has written: 6 "But you, Bethlehem, in the land of Judah, are by no means least among the rulers of Judah; for out of you will come a ruler who will be the shepherd of my people Israel." 7 Then Herod called the Magi secretly and found out from them the exact time the star had appeared. 8 He sent them to Bethlehem and said, "Go and make a careful search for the child. As soon as you find him, report to me, so that I too may go and worship him." 9 After they had heard the king, they went on their way, and the star they had seen in the east went ahead of them until it stopped over the place where the child was. 10 When they saw the star, they were overjoyed. 11 On coming to the house, they saw the child with his mother Mary, and they bowed down and worshiped him. Then they opened their treasures and presented him with gifts of gold and of incense and of myrrh. 12 And having been warned in a dream not to go back to Herod, they returned to their country by another route.

Who are the magi? They are astrologers, magicians, or wise men from the east...that is from Babylon. How did they know to follow the star and look for the baby Yeshua? I think this instruction had originally come from Daniel, who had taught them truth as their overseer.

Okay, let's change directions a little. In the Almighty's revelation to Moshe in the burning bush, He gives him a brief description of how His plan for releasing the Israelites will come about:

Als beloning aan Daniel voor zijn interpretatie, werd hij tot een heerser over Babylon gemaakt EN verantwoordelijk gesteld voor al zijn wijzen (met inbegrip van de tovenaars). Nu... bedenk dat dit het boek van Daniel is dat vol staat van profetisch openbaring, met inbegrip van Daniels eigen dromen en visioenen van toekomstige koninkrijken, rampspoed, en de anti-messiah. Hoe zou u door Daniel willen onderwezen zijn? En wie waren toen sommigen van Daniels ondergeschikten toen hij een heerser werd? Denkt u dat Daniel wat kan gedeeld hebben met de wijzen en de tovenaars van wat hij leerde?

Is er hierover enig bewijsmateriaal? Ik denk het! Wat vind je van dit verhaal in de Evangelieën?

Mat. 2:1 Nadat Yeshua in Bethlehem in Judea, ten tijde van Koning Herodus geboren was, kwam Magiërs van het oosten naar Jeruzalem 2 en vroegen: "Waar is de geboren Koning der Joden? Want wij hebben Zijn ster in het Oosten gezien, en zijn gekomen om Hem te aanbidden." 3 Toen Koning Herodus dit hoorde was hij vanstreek, en heel Jeruzalem met hem. 4 Toen hij alle overpriesters en Torah leraren van het volk had bijeengeroepen, vroeg hij hen waar de Messiah geboren moest worden. 5 "In Bethlehem in Judea," antwoordden zij, "want dit is wat de profeet heeft geschreven: 6 'maar u, Bethlehem, in het land van Judah, bent in geen geval de minste onder de heersers van Judah; want uit u zal een heerser komen die de herder van mijn volk Israël zal zijn.'" 7 Toen riep Herodus in het geheim de Magiërs en vernam van hen de nauwkeurige tijd waarop de ster was verschenen. 8 Hij zond hen naar Bethlehem en zei: "Ga en doe zorgvuldig onderzoek naar het kind. Zodra u hem vindt, rapporteer het mij, zodat ik ook kan gaan en hem aanbidden." 9 Nadat zij de koning hadden gehoord, gingen zij hun weg verder, en de ster die zij in het oosten hadden gezien ging voor hen uit tot ze stopte boven de plaats waar het kind was. 10 Toen zij de ster zagen, waren zij verrukt. 11 Bij aankomst bij het huis, zagen zij het kind met zijn moeder Maria (Miriam), en zij bogen neer en aanbaden hem. Toen openden zij hun schatten en gaven hem giften van goud en wierook en mirre. 12 En in een droom gewaarschuwd zijnd om niet naar Herodus terug te gaan, keerden zij naar hun land terug langs een andere route.

Wie zijn de Magiërs? Zij zijn astrologen, tovenaars, of wijzen vanuit het oosten... d.w.z. van Babylon. Hoe wisten zij van de ster te volgen en de baby Yeshua te zoeken? Ik denk dat deze instructie oorspronkelijk van Daniel was gekomen, die hen als hun opzichter waarheid had onderwezen.

O.k., laten we wat van richting veranderen. In de openbaring van de Almachtige aan Moshe in de brandende struik, geeft Hij hem een korte beschrijving van hoe Zijn plan voor het bevrijden van de Israëlieten zich zal uitpakken:

Shemot 3:19 “But I am sure that the king of Egypt will not let you go, no, not even by a mighty hand. 20 “So I will stretch out My hand and strike Egypt with all My wonders which I will do in its midst; and after that he will let you go.”

Als Moshe leaves for Egypt, יהוה speaks to him again, and this time we notice that the hardening of Pharaoh’s heart will play a role in the freeing of Israel:

Shemot 4:21 And יהוה said to Moshe, “When you go back to Egypt, see that you do all those wonders before Pharaoh which I have put in your hand. But I will harden his heart, so that he will not let the people go. 22 “Then you shall say to Pharaoh, ‘Thus says יהוה: “Israel is My son, My firstborn. 23 “So I say to you, let My son go that he may serve Me. But if you refuse to let him go, indeed I will kill your son, your firstborn.” ‘ “

Later we see that the hardening of Pharaoh’s heart will lead to multiple signs and wonders which will also open the eyes of the Egyptians that they might know יהוה:

Shemot 7:3 “And I will harden Pharaoh’s heart, and multiply My signs and My wonders in the land of Egypt. 4 “But Pharaoh will not heed you, so that I may lay My hand on Egypt and bring My armies and My people, the children of Israel, out of the land of Egypt by great judgments. 5 “And the Egyptians shall know that I am יהוה, when I stretch out My hand on Egypt and bring out the children of Israel from among them.”

There was a divine order to how this would happen. We will see that the first nine plagues are divided into three groups of three. The first plague in each group describes a time “in the morning” (baboker - בבקר) when Moshe should “stand” (yatzav - יצב) before Pharaoh with his warning:

Plague One (blood) - **Shemot 7:15** “Go to Pharaoh in the morning (baboker - בבקר), when he goes out to the water; and you shall stand (yatzav - יצב) by the river’s bank to meet him...”

Plague Four (gnats) - **Shemot 8:20** And יהוה said to Moshe, “Rise early in the morning (baboker - בבקר) and stand (yatzav - יצב) before Pharaoh as he comes out to the water...”

Plague Seven (hail) - **Shemot 9:13** Then יהוה said to Moshe, “Rise early in the morning (baboker - בבקר) and stand (yatzav - יצב) before Pharaoh...”

In the second plague of each of the three sets, there is no mention of when (in the morning) or of “standing” before Pharaoh. Instead, we see a different set of common phrases:

Shemot 3:19 Maar Ik ben zeker dat de koning van Egypte u niet zal laten gaan, neen, zelfs niet door een machtige hand. 20 Dus zal Ik Mijn hand uitstrekken en Egypte met al Mijn wonderen slaan die Ik in zijn midden zal doen; en daarna zal hij u laten gaan.

Als Moshe naar Egypte vertrekt, spreekt יהוה opnieuw tot hem, en deze keer bemerken wij dat het verharden van Farao’s hart een rol zal spelen in het bevrijden van Israël:

Shemot 4:21 En יהוה zei tot Moshe: “Wanneer u naar Egypte teruggaat, ziet dat u al die wonderen vóór Farao doet die Ik in uw hand heb gelegd. Maar Ik zal zijn hart verharden, zodat hij het volk niet zal laten gaan. 22 Dan zult u tot Farao zeggen: ‘Zo zegt יהוה: “Israël is Mijn zoon, Mijn eerstgeboren. 23 Ik zeg dus tot u, laat Mijn zoon gaan zodat hij Mij kan dienen. Maar als u weigert om hem te laten gaan, zal Ik inderdaad uw zoon, uw eerstgeborene doden.”’

Later zien wij dat het verharden van Farao’s hart zal leiden tot meerdere tekens en wonderen die ook de ogen van de Egyptenaren zullen openen zodat zij יהוה zouden kunnen kennen:

Shemot 7:3 En Ik zal het hart van Farao verharden en Mijn tekens en Mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigen. 4 Maar Farao zal geen aandacht aan u besteden, zodat ik Mijn hand op Egypte kan leggen en door grote oordelen Mijn legers en Mijn volk, de kinderen van Israël, uit het land van Egypte kan brengen. 5 En de Egyptenaren zullen weten dat Ik יהוה ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrek en de kinderen van Israël uit hun midden leid.

Er was een godelijke orde i.v.m. hoe dit zou gebeuren. Wij zullen zien dat de eerste negen plagen in drie groepen van drie verdeeld zijn. De eerste plaag in elke groep beschrijft een tijd “in de ochtend” (baboker - בבקר) wanneer Moshe met zijn waarschuwing vóór Farao zou moeten “staan” (yatzav - יצב):

Plaag Eén (bloed) - **Shemot 7:15** “Ga naar Farao in de ochtend (baboker - בבקר), wanneer hij naar het water uitgaat, en u zult staan (yatzav - יצב) bij de rivier bank om hem te ontmoeten...”

Plaag Vier (muggen) - **Shemot 8:20** En יהוה zei tot Moshe: “Sta vroeg op in de ochtend (baboker - בבקר) en sta (yatzav - יצב) vóór Farao als hij uit aan het water komt ...

Plaag Zeven (hagel) - **Shemot 9:13** Toen zei יהוה tot Moshe: “Sta vroeg op in de ochtend (baboker - בבקר) en sta (yatzav - יצב) vóór Farao ...

In de tweede plaag van elk van de drie reeksen, is er geen vermelding van wanneer (in de ochtend) of van “staan” vóór Farao. In plaats daarvan zien wij een andere reeks gemeenschappelijke uitdrukkingen:

Plague Two (frogs) - **Shemot 8:1** And יהוה spoke to Moshe, “Go to Pharaoh (בא אל־פַּרְעֹה) and say to him, ‘Thus says יהוה: “Let My people go, that they may serve Me. 2 “But if you refuse to send them (אִם־נִמְאָן אֶתְּהָ לְשַׁלַּח) away behold, I will smite all your territory with frogs.
Plague Five (cattle) - **Shemot 9:1** Then יהוה said to Moshe, “Go to Pharaoh (בא אל־פַּרְעֹה) and tell him, ‘Thus says יהוה Elohim of the Hebrews: “Let My people go, that they may serve Me. 2 “For if you refuse to send them (לִשְׁלַח אֶתְּהָ אִם־נִמְאָן), and still hold them, 3 “behold, the hand of יהוה will be on your cattle in the field, on the horses, on the donkeys, on the camels, on the oxen, and on the sheep — a very severe pestilence.

Plague Eight (locusts) - **Shemot 10:1** And יהוה said to Moshe, “Go to Pharaoh (בא אל־פַּרְעֹה); for I have hardened his heart and the hearts of his servants, that I may show these signs of Mine before him, 2 “and that you may tell in the hearing of your son and your son’s son the mighty things I have done in Egypt, and My signs which I have done among them, that you may know that I am יהוה.” 3 So Moshe and Aharon came in to Pharaoh and said to him, “Thus says יהוה Elohim of the Hebrews: ‘How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go, that they may serve Me. 4 ‘For, if you refuse to send out (אֶתְּהָ לְשַׁלַּח אִם־נִמְאָן) my nation, behold, tomorrow I will bring locusts into your territory.

Each of the third plagues in the three sets occurs without any prior warning:

Plague Three (lice) - **Shemot 8:16** So יהוה said to Moshe, “Say to Aharon, ‘Stretch out your rod, and strike the dust of the land, so that it may become lice throughout all the land of Egypt.’ “

Plague Six (boils) - **Shemot 9:8** So יהוה said to Moshe and Aharon, “Take for yourselves handfuls of ashes from a furnace, and let Moshe scatter it toward the heavens in the sight of Pharaoh. 9 “And it will become fine dust in all the land of Egypt, and it will cause boils that break out in sores on man and beast throughout all the land of Egypt.”

Plague Nine (darkness) - **Shemot 10:21** Then יהוה said to Moshe, “Stretch out your hand toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, darkness which may even be felt.”

Rav Bazak teaches that each group brings the Egyptians one step closer in coming to know the Hebrew’s Elohim. At the beginning of the first plague in each group we find the definition of the aim of that group.

THE GOAL OF THE FIRST SET OF THREE PLAGUES – PROVE THAT HE IS יהוה

Shemot 7:17 ‘Thus says יהוה : “By this you shall know that I am יהוה ...

Rav Bazak writes (emphasis mine, some reformatting and condensing):

Plag Twee (kikkers) - **Shemot 8:1** En יהוה zei tot Moshe: “Ga naar Farao (בא אל־פַּרְעֹה) en zeg tot hem, ‘Zo zegt יהוה: “Laat Mijn volk gaan, opdat zij Mij kunnen dienen. 2 Maar als u weigert om hen weg te zenden (אִם־נִמְאָן אֶתְּהָ לְשַׁלַּח) zie, Ik zal heel uw grondgebied met kikkers slaan.
Plag Vijf (vee) - **Shemot 9:1** Toen zei יהוה tot Moshe: “Ga naar Farao (בא אל־פַּרְעֹה) en vertelt hem: ‘Zo zegt יהוה Elohim van de Hebreërs: “Laat Mijn volk gaan, opdat zij Mij kunnen dienen. 2 Want als u weigert om hen weg te zenden (אִם־נִמְאָן אֶתְּהָ לְשַׁלַּח), en hen blijft vasthouden, 3 zie de hand van יהוה zal op uw vee in het veld zijn, op de paarden, op de ezels, op de kamelen, op de ossen, en op de schapen — zeer strenge pest.

Plag Acht (sprinkhanen) - **Shemot 10:1** En יהוה zei tot Moshe: “Ga naar Farao (בא אל־פַּרְעֹה); want Ik heb zijn hart en de harten van zijn dienaars verhard, opdat Ik deze tekens van Mij vóór hem kan tonen, 2 en dat u ten aanhoren van uw zoon en uw zoon’s zoon de machtige dingen die Ik in Egypte heb gedaan kunt vertellen, en Mijn tekens die Ik onder hen heb gedaan, opdat u moge weten dat Ik יהוה ben. 3 Dus gingen Moshe en Aharon binnen tot Farao en zeiden tot hem: “Zo zegt יהוה Elohim van de Hebreërs: ‘Hoe lang zal u weigeren om uzelf vóór Mij te vernederen? Laat Mijn volk gaan, opdat zij Mij kunnen dienen. 4 ‘Want, als u mijn natie weigert weg te sturen (אִם־נִמְאָן אֶתְּהָ לְשַׁלַּח) zie, morgen zal ik sprinkhanen op uw grondgebied brengen.

Elk van de derde plagen in de drie reeksen komt zonder enige voorafgaande waarschuwing:

Plag Drie (luizen) - **Shemot 8:16** Zo zei יהוה tot Moshe: “Zegt tot Aharon: ‘Strek uw staaf uit, en sla het stof van het land, zodat het luizen kan worden doorheen heel het land van Egypte.’ “

Plag Zes (zweren) - **Shemot 9:8** Zo zei יהוה tot Moshe en Aharon: “Neemt voor uzelf handenvol as van een oven, en laat Moshe het naar de hemel verspreiding voor het aangezicht van Farao. 9 En het zal fijn stof worden in heel het land van Egypte, en het zal zweren veroorzaken die tot pijnlijke plekken op de mens en dier uitbreken doorheen heel het land van Egypte.”

Plag Negen (duisternis) - **Shemot 10:21** Toen zei יהוה tot Moshe: “Strek uw hand uit naar hemel uit, opdat er duisternis over het land van Egypte kan zijn, duisternis die zelfs kan worden gevoeld.”

Rav Bazak onderwijst dat elke groep de Egyptenaren één stap dichterbij brengt bij het gaan kennen van de Elohim van de Hebreëren. Aan het begin van de eerste plaag in elke groep vinden wij de definitie van het doel van die groep.

HET DOEL VAN DE EERSTE REEK VAN DRIE PLAGEN - BEWIJS DAT HIJ יהוה IS

Shemot 7:17 ‘Zegt zo יהוה: “Hierdoor zult u weten dat Ik יהוה ben ...

Rav Bazak schrijft (nadruk is van mij, wat vormverandering en inkorting):

“Indeed, the central drama in the first group of plagues involves the battle against the sorcerers, and in this respect we see a development from one plague to the next. In the plague of blood we see that the river is stricken, but it appears that the sorcerers, too, are capable of turning water into blood:

Shemot 7:22 Then the magicians of Egypt did so with their enchantments; and Pharaoh’s heart grew hard, and he did not heed them...

We are told nothing of how the plague is removed; despite the severity of the disaster, the Egyptians manage to overcome the problem:

Shemot 7:24 So all the Egyptians dug all around the river for water to drink, because they could not drink the water of the river.

What has been demonstrated is that Moshe’s power is at least equal to that of the sorcerers. We detect more progress when it comes to the plague of frogs. Here, too, the sorcerers succeed in performing the same wonders as those shown by Moshe and Aharon:

Shemot 8:7 And the sorcerers did so with their enchantments, and brought up frogs on the land of Egypt.

Now there is a recognizable degree of distress in Egypt causing Pharaoh to request of Moshe and Aharon:

Shemot 8:8 ... “Entreat יהוה that He may take away the frogs from me and from my people...

Here we already see the superiority of Moshe and Aharon, representing God, over the sorcerers. Indeed, Moshe hastens to make the most of this opportunity, suggesting to Pharaoh:

Shemot 8:9 “Accept the honor of saying when I shall intercede for you, for your servants, and for your people, to destroy the frogs from you and your houses...

And when Pharaoh answers, “Tomorrow,” Moshe replies:

Shemot 8:10 “Let it be according to your word, that you may know that there is no one like יהוה our Elohim.

Here a certain victory has been achieved – God’s power has been proven superior to that of the sorcerers. In the plague of the lice, the aim is achieved in its entirety. Here there is no mention of the sorcerers succeeding in producing a similar phenomenon; on the other hand, we are told that they try in vain to remove the plague:

“Inderdaad houdt het centrale drama in de eerste groep plagen ook de strijd tegen de tovenaars in, en in dit opzicht merken wij een ontwikkeling van de ene plaag naar de volgende. In de bloed plaag zien wij dat de rivier getroffen wordt, maar het lijkt dat ook de tovenaars water in bloed kunnen veranderen:

Shemot 7:22 Toen deden de tovenaars van Egypte dit met hun betoveringen; en Farao’s hart verharde, en hij besteedde aan hen geen aandacht ...

Ons wordt niets verteld over hoe de plaag wordt weggenomen; ondanks het felle van de ramp, slagen de Egyptenaren erin om de moeilijkheid te overwinnen:

Shemot 7:24 Dus groeven alle Egyptenaren in de omgeving van de rivier voor water om te drinken, omdat zij het water van de rivier niet konden drinken.

Wat werd aangetoond is dat Moshe’s macht minstens gelijk is aan die van de tovenaars. Wij ontdekken meer vooruitgang bij de plaag van kikkers. Ook hier slagen de tovenaars in het doen van het dezelfde wonderen zoals die door Moshe en Aharon getoond worden:

Shemot 8:7 En de tovenaars deden zo met hun betoveringen, en deden kikkers opkomen op het land van Egypte.

Nu is er een herkenbare graad van nood in Egypte die Farao genoodzaakt naar Moshe en Aharon te vragen:

Shemot 8:8 ... Smeeek יהוה dat Hij de kikkers van Mij en van mijn volk moge weghalen...

Hier zien wij reeds de superioriteit van Moshe en Aharon, God vertegenwoordigend, over de tovenaars. Moshe haast zich trouwens om zoveel mogelijk uit deze kans te halen, aan Farao voorstellend:

Shemot 8:9 Aanvaard de eer van te zeggen wanneer ik voor u, voor uw dienaars, en voor uw volk, zal bemiddelen om de kikkers van u en uw huizen te verdelgen...

En wanneer Farao ‘Morgen’ antwoordt, antwoordt Moshe:

Shemot 8:10 Laat het zijn volgens uw woord, opdat u moge weten dat er niemand is als יהוה onze Elohim.

Hier werd een bepaalde overwinning bereikt - Gods macht is bewezen superieur te zijn t.o.v. die van de tovenaars. In de plaag van de luizen, wordt het doel in z’n geheel bereikt. Hier is er geen vermelding van de tovenaars die erin slagen van een gelijkaardig fenomeen te veroorzaken; anderzijds wordt ons verteld dat zij vergeefs de plaag proberen te weg te doen:

Shemot 8:18 Now the magicians so worked with their enchantments to bring forth lice, but they could not...

Immediately thereafter we read of the sorcerers' conclusion:

Shemot 8:19 "This is the finger of Elohim."

The aim of the first group of plagues – “in order that you will know that I am God” has been achieved. It should be added that it was specifically the Egyptians who first needed to be taught about the existence of a transcendental Divine Cause, for – as opposed to other ancient Middle Eastern religions – Egyptian culture regarded the king himself as a god. This is highlighted in Ezekiel's prophecy of punishment for Egypt, in which we read:

Ezekiel 29:3 “Speak, and say, ‘Thus says Adonai יהוה: “Behold, I am against you, O Pharaoh king of Egypt, O great monster who lies in the midst of his rivers, Who has said, ‘My River is my own; I have made it for myself.’”

Pharaoh presumes to be the creator of Egypt's source of water; he pretends that he has the creative power of a god. For this reason it is emphasized in this prophecy, too:

Ezekiel 29:9 “And the land of Egypt shall become desolate and waste; then they will know that I am יהוה, because he said, ‘The River is mine, and I have made it.’”

It is therefore no wonder that the first two plagues are the only ones that involve the river, the source of Pharaoh's pride: the first plague strikes the river itself – the same river over which Pharaoh claims to have complete control – while the second plague emanates from within the river:

Shemot 8:3 “So the river shall bring forth frogs abundantly, which shall go up and come into your house...”

The third plague, which spreads “throughout the land of Egypt” (8:12), demonstrates that God's dominion is not limited only to the river, but rather His actions are felt throughout the land.

THE GOAL OF THE SECOND SET OF THREE PLAGUES – TO PROVE HE IS A GOD INVOLVED IN HUMAN AFFAIRS

Following the demonstration of the actual existence of a transcendental God through the first set of plagues, the second set has as its aim – as emphasized at the outset:

Shemot 8:18 Nu werkten de tovenaars aldus met hun betoveringen om luizen voort te brengen, maar zij konden niet...

Meteen daarna lezen wij van de conclusie van de tovenaars:

Shemot 8:19 Dit is de vinger van Elohim

Het doel van de eerste groep plagen – “opdat u zult weten dat Ik God ben” werd bereikt. Er moet aan toegevoegd dat meerbepaald de Egyptenaren eerst over het bestaan van een transcendente Goddelijke Oorzaak moesten worden onderwezen, want - in tegenstelling tot andere oude godsdiensten Van het Middenoosten - beschouwde de Egyptische cultuur de koning zelf als een god. Dit wordt benadrukt in Ezeekiels straf profetie voor Egypte, waarin wij lezen:

Eze. 29:3 “Spreek, en zeg: ‘Zo zegt Adonai יהוה: “Zie, Ik ben tegen u, O Farao koning van Egypte, O groot monster dat in het midden van zijn rivieren ligt, Wie heeft gezegd: ‘Mijn Rivier is de mijne; Ik heb die voor mezelf gemaakt.’”

Farao veronderstelt de schepper van Egypte's waterbron te zijn; hij beweert dat hij de creatieve macht van een god heeft. Om deze reden wordt het ook in dit profetie benadrukt:

Eze. 29:9 En het land van Egypte zal troosteloos en woest worden; dan zullen zij weten dat Ik יהוה ben, omdat hij zei: ‘De Rivier is de mijne, en ik heb die gemaakt.’”

Het is daarom geen wonder dat de eerste twee plagen de enige zijn die met de rivier te maken hebben, de bron van Farao's trots: de eerste plaag slaat de rivier zelf - dezelfde rivier waarover Farao opeist de volledige controle te hebben - terwijl de tweede plaag van binnenuit de rivier afkomstig is:

Shemot 8:3 Dus zal de rivier overvloedig kikkers voortbrengen, die zullen opkomen en in uw huis komen ...

De derde plaag, die zich “over het land van Egypte” verspreidt (8:12), toont aan dat Gods heerschappij niet beperkt is tot slechts de rivier, maar veeleer dat Zijn acties doorheen het land worden gevoeld.

HET DOEL VAN DE TWEDE REEKS VAN DRIE PLAGEN - BEWIJZEN DAT HIJ EEN GOD IS DIE BETROKKEN IS BIJ MENSELIJKE ZAKEN

Na de demonstratie van het feitelijke bestaan van een transcendente God via de eerste reeks plagen, heeft de tweede reeks als doel - zoals in de aanvang benadrukt:

Shemot 8:22 "... in order that you may know that I am יהוה in the midst of the land.

This group is meant to prove that not only does God exist, but He is involved in "the land" – in worldly, human affairs, and that He watches over those who fear Him. How can God's involvement in "the midst of the land," in worldly affairs, be proven? This set of plagues highlights the distinction – as yet unmentioned – between the Egyptians and the sons of Israel. Thus we find in the introduction to the plague of gnats:

Shemot 8:22 "... I will set apart the land of Goshen, in which My people dwell, that no swarms of gnats shall be there...

Once again there is a recognizable progression in the internalization of the message when we reach the next plague, which afflicts the cattle. Here, too, Moshe emphasizes in his warning:

Shemot 9:4 "And יהוה will make a difference between the livestock of Israel and the livestock of Egypt. So nothing shall die of all that belongs to the children of Israel."

Pharaoh is indeed curious to know the outcome:

Shemot 9:7 Then Pharaoh sent, and indeed, not even one of the livestock of the Israelites was dead....

The plague of boils, representing the third plague of this group, comes without warning, and therefore there is no mention of a division between the children of Israel and the Egyptians. We might still have expected Pharaoh to conduct an investigation, as he did in the case of the previous plague, to find out whether once again the children of Israel had survived the plague unscathed. No such investigation is explicitly mentioned, but it would seem that this is precisely the intention of the text in its description:

Shemot 9:11 And the magicians could not stand before Moshe because of the boils, for the boils were on the magicians and on all the Egyptians.

This is the first plague where Pharaoh and the sorcerers are completely passive, and for this reason they are physically prevented from assessing the situation among the children of Israel.

THE GOAL OF THE THIRD SET OF THE THREE PLAGUES – יהוה'S UNIQUENESS

Two messages have been conveyed so far to the Egyptians – the existence of God, and His guidance

Shemot 8:22 "... opdat u moge weten dat Ik יהוה ben te midden van het land.

Deze groep hoort te bewijzen dat God niet alleen bestaat, maar Hij is bij "het land" betrokken - in wereldlijke, menselijke zaken, en dat Hij waakt over hen die Hem vrezen. Hoe kan Gods betrokkenheid te "midden van het land," in wereldlijke zaken, worden bewezen? Deze reeks plagen benadrukt het onderscheid - tot hiertoe niet vernoemd - tussen de Egyptenaren en de zonen van Israël. Aldus vinden wij in de inleiding tot de muggen plaag:

Shemot 8:22 "... Ik zal het land van Goshen apart zetten, waarin Mijn volk verblijft, zodat daar geen zwermen van muggen zullen zijn ...

Weer is er een herkenbare vooruitgang in het zich eigen maken van het bericht wanneer wij bij de volgende plaag komen, die het vee treft. Ook hier benadrukt Moshe in zijn waarschuwing:

Shemot 9:4 En יהוה zal een onderscheid maken tussen het vee van Israël en het vee van Egypte. Dus niets zal sterven van alles dat tot de kinderen van Israël behoort.

Farao is inderdaad nieuwsgierig om het resultaat te kennen:

Shemot 9:7 Toen stuurde Farao, en inderdaad, zelfs niet één van het vee van de Israëlieten was dood....

De plaag van zweren, de derde plaag van deze groep vertegenwoordigend, komt zonder waarschuwing, en daarom is er geen vermelding van een scheiding tussen de kinderen van Israël en de Egyptenaren. Wij zouden van Farao nog kunnen verwacht hebben om een onderzoek te leiden, zoals hij in het geval van de vorige plaag deed, om te weten te komen of de kinderen van Israël de plaag nogmaals ongedeerd hadden overleefd. Geen dergelijk onderzoek wordt uitdrukkelijk vermeld, maar het zou erop lijken dat dit precies de bedoeling van de tekst in zijn beschrijving is:

Shemot 9:11 En de tovenaars konden niet voor Moshe staan wegens de zweren, want de zweren waren op de tovenaars en op alle Egyptenaren.

Dit is de eerste plaag waar Farao en de tovenaars volledig passief zijn, en om deze reden worden zij fysisch verhinderd de situatie onder de kinderen van Israël te beoordelen.

HET DOEL VAN DE DERDE REEKS VAN DE DRIE PLAGEN - יהוה'S ENIGHEID

Twee berichten zijn tot dusver bij de Egyptenaren gebracht - het bestaan van God, en Zijn leiding over de

over the world. Now the time has come to express another message: the uniqueness of God. The third group of plagues gives special expression to the idea that God is the only God, for His actions are without precedent in anything that has ever happened in the world.

Once again, we see a progression from one plague to the next. In the first plague of this group, hail, we read:

Shemot 9:14 *“for at this time I will send all My plagues to your very heart... that you may know that there is none like Me in all the earth...18 “Behold, tomorrow about this time I will cause very heavy hail to rain down, such as has not been in Egypt since its founding until now.*

In the second plague – that of locusts – it is once again emphasized in the warning that the punishment will be unprecedented:

Shemot 10:6 *‘They shall fill your houses, the houses of all your servants, and the houses of all the Egyptians — which neither your fathers nor your fathers’ fathers have seen, since the day that they were on the earth to this day.’*

But in the description of the plague itself we see an escalation:

Shemot 10:14 *And the locusts went up over all the land of Egypt and rested on all the territory of Egypt. They were very severe; previously there had been no such locusts as they, nor shall there be such after them.*

We sense here that not only was this an unprecedented phenomenon, but that it was a unique, one-time event – like the great flood – that would never be repeated.

The third plague is an exception to its predecessors. It describes not a natural phenomenon, whose principal message turns on its timing and scope, but rather a completely unnatural phenomenon – “a thick darkness throughout the land of Egypt for three days.” This plague demonstrated God’s absolute and exclusive control over the entire world.

In conclusion, the plagues that befell the Egyptians had a dual purpose: they were meant both to persuade the stubborn Pharaoh to send out the sons of Israel, as well as to teach him something of the nature of the God whom he presumed to challenge. The final plague – the killing of the firstborn – had a special purpose, illustrating the nature of the conflict between God and Pharaoh. The other plagues conveyed three messages, expressed in the

wereld. Nu is de tijd gekomen om een ander bericht uit te drukken: de uniekheid van God. De derde groep plagen geeft speciale uitdrukking aan het idee dat God de enige God is, want Zijn acties zijn zonder voorgaande in om het even wat dat ooit in de wereld is gebeurd.

Nogmaals, wij merken een voortgang van de ene plaag tot de volgende. Bij de eerste plaag van deze groep, hagel, lezen wij:

Shemot 9:14 *want deze keer zal Ik al Mijn plagen naar uw eigenlijk hart sturen ... opdat u moge weten dat er niemand als Mij op heel de aarde is... 18 Zie, morgen rond deze tijd zal Ik zeer zware hagel doen neerregenen, zoals niet in Egypte is geweest sinds zijn oprichting tot nu toe.*

In de tweede plaag - die van sprinkhanen - wordt nogmaals nadruk gelegd in de waarschuwing dat de straf ongekeerd zal zijn:

Shemot 10:6 *‘Zij zullen uw huizen, de huizen van al uw dienaars, en de huizen van alle Egyptenaren vullen — wat noch uw vaders noch uw vaders’ vaders hebben gezien, sinds de dag dat zij op de aarde waren tot deze dag.’*

Maar in de beschrijving van de plaag zelf zien wij een escalatie:

Shemot 10:14 *En de sprinkhanen kwamen op over heel het land van Egypte en rustten op het ganse grondgebied van Egypte. Zij waren zeer fel; voordien waren er geen dergelijke sprinkhanen geweest zoals zij, noch zullen er zulke na hen zijn.*

Wij ontdekken hier dat dit niet alleen een ongekend fenomeen was, maar dat het een unieke, eenmalige gebeurtenis was - zoals de grote vloed - die nooit zou worden herhaald.

De derde plaag is een uitzondering op de voorgaande. Ze beschrijft geen natuurlijk fenomeen, waarvan het belangrijkste bericht naar zijn timing en werkingsgebied gaat, maar eerder een volledig onnatuurlijk fenomeen – “een dikke duisternis doorheen het land van Egypte gedurende drie dagen.” Deze plaag toonde Gods absolute en exclusieve controle over de ganse wereld.

Samenvattend, de plagen die de Egyptenaren overkwamen hadden een tweeërlei doel: zij moesten zowel de koppige Farao overreden om de zonen van Israël weg te sturen, evenals hem iets van de aard van de God te onderwijzen die hij zich aanmatigde om uit te dagen. De laatste plaag – het doden van de eerstgeborenen - had voor speciale doel, de aard illustreren van het conflict tussen God en Farao. De andere plagen brachten drie berichten over, uitgedrukt in de

three groups of plagues: the existence of God, His providence and His uniqueness.” (end quote)

Egypt (Mitzrayim - מִצְרַיִם) comes from a word which means to be “in distress.” Generally the Bible casts the land of Egypt in a very negative light. It is the oppressor of His people, refusing to give Israel her liberation. Egypt wants control over Israel because it fears her power. Egypt pictures the world in which we live, and the world we must set ourselves apart from. We must lose the mentality that enslaves us to its system. We also need to learn the lessons of the plagues...the Almighty’s existence and that He will again move on behalf of His people and gather them out of Egypt.

Shabbat Shalom!
Ardelle

drie groepen plagen: het bestaan van God, Zijn voorzienigheid en Zijn uniekheid.“ (einde citaat)

Egypte (Mitzrayim - מִצְרַיִם) komt van een woord dat “in ellende” zijn betekent. Over het algemeen werpt de Bijbel een zeer negatief licht op het land van Egypte. Het is de onderdrukker van Zijn volk, dat Israël weigert haar bevrijding te geven. Egypte wil controle over Israël omdat het haar macht vreest. Egypte beeldt de wereld uit waarin wij leven, en de wereld waarvan wij ons moeten afzonderen. Wij moeten de mentaliteit kwijtraken die ons tot slaven van zijn systeem maakt. Wij moeten ook de lessen van de plagen leren... het bestaan van de Almachtige en dat Hij opnieuw ten behoeve van Zijn volk in beweging zal komen en hen uit Egypte zal verzamelen.

Shabbat Shalom!
Ardelle